

Hűtlen nő

Minden itt van, egy karnyújtásnyira:

boldogan pancsolnak szép, tiszta gyerekeim,
 férjem, mint mindig estefelé, locsolja a kertet –
 rám mosolyognak,
 s egyikük sem sejtí, hogy éppen most
 írom neked a levelet:

Megadom magam – péntek délután háromkor
 a tiéd leszek, kölcsönlakásban

és kölcsönlélekkel.

Különös szerető

Éjszakáról éjszakára
 együtt vágta az ismeretlenbe.

A ruganyos férfitest
 illata, akár a tavaszi fa visszatartatlan nedve,
 itatja szomjas szádat,
 hamuszín bőröd bámulatosan
 felfrissül ujjai
 érintése nyomán. Feledteti veled
 a szürke, repedezett falú házat, ahol
 beporosodott könyvek
 és denevérek között
 telnek sorra napjaid.

Hajnaltájt feladod neki apró találós kérdéseid –
 de ő nem tudja a választ, sőt,
 már a nevedre sem emlékszik,
 s elhagy téged a Fájdalom kapuja
 előtt. Csendben
 átmész hát rajta –
 illedelmesen, lehajtott fejjel, de

megbánás nélkül: tudod, hogy
 holnap újra össze akarod majd
 eresztetni vele az ős-nőt,

az ős-tüzet.

Homme fatal

Polgár Anikó fordítása

Magasan a tenger fölött
egy ezürtláncon függő kastélyban
fogad szerelmed.

Már elkészített mindent: vadhúst,
tucatnyi jófajta bort, selyemmel vetett ágyat –

végre megérkezel: bódító könnyedséggel,
hajadban madárfütytel vegyülnek
a mezei virágok apró magvai. Ragyogva
tárod ki fáradt szíved
őfelé, a forrásod felé. Nem sejtéd,
hogymint elalszol, titokban
kiveszi majd az öved alá rejtett kulcsaid,
s rohan, hogy kinyissa a tizenharmadik szobát:

kétségbeesetten lel meg ott egy arcképet, egy ismeretlen,
egy egészen más férfiét.

Gyónás

...s még valami gyötör, Atyám,
legerősebben minden bűnöm közül:

nős férfit szeretek. Éjjelente
nem alhatom: vágyom rá testemben is,
lelkemben is, folyton folyvást
küzd bennem két hatalmas, ellentétes erő,
s én nem tudom, akarom-e túrni ezt tovább...

Tudod, Bianca, különös ajándék a szerelem,
a legkülönösebb,
naponta köszönetet kell érte mondani. De
bárhogy is teszel, ne feledd:

ha az észre hallgatsz, szenvedni fogsz;
ám ha nem hallgatsz rá,

szenvedésed még sokkal súlyosabb.

Elene Hidvéghyová-Yung (1970): költő, prózaíró, kinaiból fordít. Itt közölt versei
Homme fatal (2008), illetve Prasestre (2006, Ósnővéremnek) című kötetéből valók.